

A MAGYAR NEPHROLOGIAI TÁRSASÁG HÍREI

Beszámoló a Magyar Nephrologiai Társaság XXIX. Nagygyűléséről

A Magyar Nephrologiai Társaság 2012. október 4–6. között tartotta XXIX. Nagygyűlését a siófoki Hotel Azurban. A Nagygyűlés elnöke dr. Zakar Gábor orvos igazgató úr volt, a szervezést neki és munkatársainak, valamint a MOTESZ Kongresszusi és Utazási Iroda munkatársainak köszönhetjük. A pazar környezet és pazar szabadidős lehetőségek, a gyönyörű kora őszi időjárás, a Balaton közelsége biztosították azt a feltöltődést, amely a két és fél nap alatt elhangzott magas színvonalú szakmai ismeretanyag befogadását lehetővé tette.

A megnyitót követően közvetlen hangú előadásokból ismerhettük meg Dimitrios G. Oreopoulos professzornak, a peritonealis dialízis egyik „atyjának” úttörő munkásságát, és több hazai nefrológiai munkacsoporttal ápolott mentori és baráti kapcsolatát. A hagyományoknak megfelelően átadásra kerültek a MANET legjobb tudományos, továbbképző közleményekért, monográfiáikért és a kutatás-fejlesztési pályázatokért odaítélt díjai, az Ifjúsági Bizottság oklevelei, amelyet a tavalyi kongresszus legkiválóbb fiatal előadói kaptak, és a Magyar Vese-Alapítvány Hársing László-díja. Kiválósági Központ rangot kapott a Semmelweis Egyetem, III. Sz. Belgyógyászati Klinika Kutatólaboratóriuma és az I. Sz. Gyermekgyógyászati Klinika MTA-SE Gyermekgyógyászati és Nefrológiai Kutatócsoportja. A Korányi Sándor-díjat ebben az évben Perner Ferenc professzor úr kapta, a hazai szervtranszplantációban betöltött alapvető és meghatározó szerepéért, és ennek kapcsán rendkívül érdekes előadást hallhattunk tőle a szervtranszplantáció történetéről.

Terjedelmükben és mondanivalójukban is nagy ívű előadásokat hallhattunk a nefrológiai gyakorlat mindennapjait érintő központi témákról, így a renalis anaemiáról a megújult irányelvek kapcsán; a lipidanyagcsere vesebetegségben kialakuló jellegzetességeiről és kezelésmódjáról; a metabolikus kórképek renalis hatásairól; a hyperuricaemiáról; kiemelt hangsúlyt kapott a cardiovascularis rizikó növekedését okozó, krónikus veseelégtelenséghez társuló csontásványianyagcsere-zavar jellegzetességeinek és terápiás lehetőségeinek, a foszfátkötő- és D-vitamin-kezelés gyakorlatának ismertetése. Kiss István professzor úr itt ismertette az ezzel kapcsolatos országos felmérés eredményeit is, amelynek révén a hallgatóság átfogó képet kapott a hazai helyzetről, és egyben szembesült azokkal a problémás területekkel, amelyek nagyobb figyelmet igényelnek. Kiváló előadásokat hallottunk a vesepótló kezelésekről és szövődményeiről, az intenzív osztályon végzett vesepótló kezelés sajátosságairól és kihívásairól, valamint a transzplantációs nefrológia tárgyköréből is.

A nefropatológus nélkülözhetetlen segítőtársa, jobbkeze a nefrológusnak [lásd még: Brett (Roger Moore) és Danny (Tony Curtis), Sherlock Holmes és dr. Watson, Batman és Robin, Stók Ede (Garas Dezső) és Salamon András (Kern András)]. A nefropatológusok részvétele nem csak a külön ennek a témának szentelt szekcióban volt aktív, de talán a leghvesebb eszme-

cse éppén itt alakult ki. Kemény Éva professzor asszony részletesen beszélt a vesebiopszia helyzetéről, egy országos, egységes vesebiopsziás regiszter létrehozásának szükségességéről, amely a Nemzeti Veseprogramnak is célja. Szavai szerint: „*A vesebiopsziás vizsgálatok szerepet játszanak a betegellátást érintő rövid és hosszú távú költséghatékonyság kialakításában azzal, hogy meghatározzák a betegség pontos diagnózisát, stádiumát, prognózisát, és egyben útmutatást adnak a kezelés megítéléséhez.*” Sok olyan, immunológiai eredetű vesebetegség van, amely esetében az időben elvégzett vesebiopszia nyújtja a legrövidebb időn – néhány órán – belül a diagnózist, sokkal hamarabb, mint az immunszerológia. E tekintetben a nefrológusok és nefropatológusok együttműködése példaértékű, a reggel történt biopszia immunfluoreszcens feldolgozásának eredményét a nefrológus már aznap délután megkapja telefonon. Csöppnyi keserű ízt kelt azonban, hogy az országban a nefropatológusok száma rendkívül csekély.

A klasszikus témákban elhangzott áttekinthető előadások mellett külön említést érdemel az alap kutatás területéről érkező, évről évre egyre nagyobb számú közlemény. Idén több mint egytucatnyi ilyen előadást, illetve poszterelőadást hallhattunk, többségében fiatal kutatók prezentációjában – amely az Ifjúsági Bizottságot nehéz helyzetbe is hozza a 2012-es díjak odaítélését illetően. Ki kell emelni a Semmelweis Egyetem I. Gyermekgyógyászati Klinika munkacsoportját, ahonnan a legtöbb előadás érkezett, például a tubulointerstitialis laesio, a fibrosis patomechanizmusának, az akut veselaesio biomarkereinek vonatkozásában.

Igen öröndetes, hogy külön szekció foglalkozott a vesebetegek lelki egészségének, pszichoszociális problémáinak kérdésével is, külön kitérve a foglalkoztatási és szociális rehabilitációra, valamint a család szerepére a betegek gondozásában. Szép példája a családi együttműködésnek, amikor a mozgáskorlátozott (például stroke-ot szenvedett), végállapotú veseelégtelenségben szenvedő beteg peritonealis dialízis-kezelését a családtag végzi (asszisztált PD).

Kiemelt téma volt, és több szekcióban foglalkoztak a nefrológia és a társszakmák együttműködésével, a vesebetegségek és egyéb szervrendszerek betegségeinek kapcsolatával. Megbeszélésre került a cardiorenalis összefüggés, a vesebetegségek és infekciók, tumorok, gastrointestinalis betegségek, tüdőbetegségek, bőrbetegségek kapcsolata.

Végül, de nem utolsósorban meg kell említeni a rendkívül színes és színvonalas programmal rendelkező Szakdolgozói Fórumot, amelyben a dialízissel kapcsolatos gyakorlati problémákról, a betegedukálásról, pszichoszociális segítségnyújtásról hangzottak el nagy érdeklődés által kísért előadások. Köszönjük a szakdolgozók megtisztelő részvételét az orvosi szekción is.

Dr. Németh Zsófia, dr. Deák György
Uzsoki Utcai Kórház, Budapest